

ALEKSANDRA PETROVIĆ je rođena 1975. godine. Živi u Kučevu. Dobitnik je Treće nagrade na Limskim večerima dečje poezije 1989. godine, Prve nagrade na Limskim večerima poezije 1991. godine, književne nagrade „Blažo Šćepanović“ za rukopisnu zbirku pesama „Beleške sa kraja sveta“ 1992. godine, Druge nagrade na „Ratkovićevim večerima poezije“ 1993. godine za rukopis zbirke „Kroz prizmu ludila“.

Objavljene su joj zbirke pesama: „U vrtlogu“ (Međurepublička zajednica za kulturno- prosvjetnu djelatnost Pljevlja i Dom kulture „Pivo Karamatijević“ Priboj, 1992) „Beleške sa kraja sveta“ (Međurepublička zajednica za kulturno-prosvjetnu djelatnost Pljevlja, 1993) „Kroz prizmu ludila“ (Gimnazija „Jovan Šerbanović“

Požarevac i Literarna družina „Razvitak“ Požarevac, 1994) „Knjiga“ (KP „Žiravac“ Požega, 2009)

KAO KAD SANJAŠ DA PADAŠ

Kao kad sanjaš
da propadaš u bezdan

batrgaš se
u ništavilu koje
neumoljivo vuče
dole
ničega za šta bi se
uhvatio
ničega što bi te
zaustavilo

samo sumanuti
osećaj
pada
vrisak
koji se gubi
u svemiru
bez nade
da ćeš uskoro
dotaći dno
ili se probuditi

svejedno

samo da prestane
agonija
i taj strah
koji dolazi
iz stomaka
iz pupka
iz srži tvoga bića
tako se osećam

svakog jutra
kada iskoračim
iz doma
i krenem
u susret danu
kao da se sve oko mene
i ja
nerazdvojivi deo celine
obrušavamo u ponor
bez nade
da ćemo uskoro
dotaći dno
ili se probuditi
iz ružnog sna
svejedno
samo da prestane
agonija
i taj strah
koji dolazi iz stomaka
iz pupka
iz koštane srži

SVE MOJE LJUBAVI

Možeš li
podneti teret
svih mojih ljubavi
ono sam što je od mene
ostalo u negdašnjem
ne mogu se odvojiti
od sopstvenog juče
sve što sagori protekla noć
jutro nanovo uzdigne iz pepela
sve moje prethodne ja
drže se čvrsto jedna za drugu
nerazdvojivo
do ove koju danas
ljubiš
možeš li podneti teret
svih mojih ljubavi
nikada nikog nisam prestala
da volim
kao što ni tebe neću
jednog jutra
kad ustanem
iz toplog pepela
držeći za ruku čvrsto
onu koja je bila juče

samo sam prolaznik
kroz tvoje misli
oprž na telu
za kojim će ostati
nevidljivi ožiljak
ne osvrći se na moje ljubavi
u neprekidnom nizu
one čekaju sledeću
zažmuri i prepusti se
prstima lopova
koji te halapljivo
gutaju toplim jagodicama
dan se bliži kraju
suton osvaja
poznajem tajne načine
da te ponesem u sebi
da sutradan sa mnom
i ti osvaneš
ne podmeći leđa
uzalud
otići ću kako sam i došla
protrčaću ti kroz dan
i ukrasti dah
ujutru kad ustanem
bićeš i sam deo mene
deo onoga što je od mene
ostalo u negdašnjem
deo onoga
od čega sam

POVRATAK

Kad se vratim
moje lice
neće govoriti
o tome
gde sam bila
obući ću kaput
istrešen
izmrznut
pa osunčan
i ništa neće
ukazivati
na to
šta se desilo
pažljivom posmatraču
neće promaći
da mi u oku
nedostaje sjaj

srećom
nema mnogo
pažljivih posmatrača
jer želim
da se ušunjam
u svoj život
kao da nisam
ni odlazila
tako će mi
biti lakše
da nastavim

LOŠE VESTI

Oči koje sam gledala
bile su ozbiljne
i nisu želele
da razgovaraju
život me je
naučio strpljenju
od istine
ne možeš pobeći
za loše vesti
ne treba mnogo reči
one se kažu jednostavno
i same spuste tačku
predaju nam pero
i odu
sledeću rečenicu
pišemo sami
veliko početno slovo
dve tačke
zapeta
na vrhu pera
mastilo se brzo suši

ROSICI, TETKI

Došla sam ti u snu
kad već nisam na javi
da te vidim
i pitam kako si
da ti kažem
da te volim
a ti si me
poslužila medom
bistrom
zlatnim
i slatkim

poput duše
poput ljubavi
kojom si mi život
sladila

DOK CVETAJU LIPE

Došao si
zajapuren od požude
obuhvatio me
vrelim šakama
sjurio mi
vreli dah
u nedra
poznala sam te
po tome
što mirišu lipe
dolaziš samo
kada one cvetaju
svake godine
u drugom liku
ljubiš me
dok traju
opojni mirisi
i odlaziš
kada precvetaju
svake godine
čekam da osetim
čarobne mirise
lutam
tražim grad
u kom lipe
najpre procvetaju
da mi što pre dođeš
čeznem za gradom
u kom lipe
cvetaju najduže
da te što duže
zadržim kraj sebe
da te što duže ljubim
za sve one dane
u kojima lipe ne mirišu
u kojima te nemam
a lipe uvek cvetaju isto
mirišu snažno i moćno
i nikada dovoljno dugo
da mogu da te se naljubim
da mogu da te zaboravim

SUTON U RAMU

U tačku
u koju je potonulo sunce
poput uvažene svite
sjurilo se svo vreme
ovoga sveta
sa litice nad Dunavom
bez daha
posmatram magičnu
liniju horizonta
rumenim odsjajima
pulsira svemir
vidim
namiguje mi večnost

OPROŠTAJ

Ako se vratim
ako priđem
dovoljno blizu
ako stignem
na sam početak
naći ću jaje
u jajetu pticu
koja strpljivo čeka
da mi sleti na dlan

SRCE U KAVEZU

Spustila sam dlan
na grudi
ako srce iskoči
da ga sprečim
da ode predaleko
a tuklo je
u svom kavezu
kao da zvoni na uzbunu
kao da je sudnji dan
kao da će pući
od radosti
od bola
Mesec se
zaverenički smeškao
spustila sam dlan
na grudi
ako srce iskoči
da ne ode predaleko
u blizini

u svom kavezu
moje srce je
zvonilo na uzbunu

OGRLICA

Nižem ogrlicu sećanja
gde nedostaje biser
ubacujem gužvicu mašte
niko sem mene ne zna razliku
i sama ću je uskoro
zaboraviti

POČETAK VIKENDA

Sprala sam
petodnevnu prašinu
i znoj
malo je mene
ostalo ispod